

V. Nemzetközi Hidegvérű Találkozó, Verőce

A „hidegvérű” szó a német „kaltblüter” szó tükörfordításából került nyelvünkbe. A kifejezés nem az állat testhőmérsékletére, hanem vérmérsékletére utal. A hidegvérű ló, főként erős csontozata, nagy izomtömege, dús szőrzete és lassúbb mozgása miatt jelentősen eltér az egyéb ló típusoktól. A régészek többsége kialakulásukat a mai Belgium területén élő vadlóra (*Equus robustus*) vezetik vissza. Mások az egységes ős domesztikáció során kialakult változatának tekintik. Kialakulása az ókori ábrázolásokon is nyomon követhető, de szélesebb körű elterjedése a páncélos lovagok korára tehető. Később igen nagy szerepet töltek be a szállításban, mezőgazdaságban, erdőgazdálkodásban, bányászatban. Ideális igásló, amely már kétéves korában fogatba tanítható. A betanítás valamennyi fajta közül a legegyszerűbb, néhány alkalom elég, hogy utána megbízhatóan dolgozzon. Számos példányuk a hagyományos lóval dolgozó erdőgazdaságokban is megtalálható.

(Forrás: hidegverulo.hu)

Fotók: **Ruff János,**
Borcsa-Bodolay Zoltán

